

жрътвѣ, коя-то на земѣ-тѣ ся сподобила съ божескы почести.

ПРОИСХОЖДЕНИЕ НА ЖЕНѢ-ТѢ.

Юпитеръ не щѣлъ да затріе Проміѳеовѣ-тѣ направѣ; а за да уравниѣси прѣимѣщества-та, кои-то чловѣкъ-тѣ имаше да извлѣче отъ употребленіе-то на огъня, той заповѣдалъ на Вулкана да направи отъ глинѣ тѣло на една младѣ дѣвицѣ. Минерва възвеличила хубость-тѣ на тѣхѣ дѣвицѣ съ единъ посрѣбрень поясъ, съ огърлицы отъ цвѣтя, и съ единъ златень вѣнецъ, кой-то ѳ турила на главѣ-тѣ.

Юпитеръ ѣ завелъ посрѣдъ богове-ты, кои-то ся възчюдили кога видѣли това хубаво твореніе, та го обсипали съ дарове. Вулканъ ѣ пратилъ Проміѳею съ единъ ковчежецъ, у кой-то были затворены всичкы злины, кои-то трѣбвало да ся распрѣснѣтъ по земѣ-тѣ. Проміѳеѣ ималъ омышелъ да не бы да е това нѣкоя примка, коѣ-то му залагать, та не щѣлъ да ѣ прибере. Нѣ неблагоразумный Епиміѳеѣ грабнѣлъ ковчежеца и го оттворилъ. Всичкы злины, кои-то были заключены у него, излѣзли веднага и кога-то Епиміѳеѣ затворилъ ковчежеца, на дѣно-то му не было останѣло друго а само надѣжда-та, едничко-то добро, кое-то останѣ на смрътны-ты.

Тая млада дѣвица, коя-то богове-ти нарѣкохѣ Пандора, станѣла жена на Епиміѳеѣ и майка на чловѣческый родъ.

„Такъво быде, казва Хезіодъ, зачяло-то на женѣ-тѣ, коя-то е боязлива и пагубна повинна, бичъ на смрътны-ты, вѣренъ другаръ въ благополучіе-то, а не-